

Blonde d'Aquitainebedrijf Arsicaud zoekt permanent de balans tussen ontwikkeling en bespiering

Jaar in jaar uit evenwichtsoefening

De afleverleeftijd van slachtstieren is verschoven van 16-17 maanden ouderdom naar 11 maanden

De naam Arsicaud klinkt welbekend in blonde d'Aquitaine-middens. Het fokbedrijf is met 320 blondemoeders en 100 limousinmoeders 'mega' naar West-Europese normen. Als de vleesprijzen omhooggaan, wordt het bedrijf de eerste vleesveestal die met voerrobots gaat werken.

tekst **Guy Nantier**

Bij aankomst heerst er een grote drukte op het bedrijf van Yann en Pascal Arsicaud in het Franse Marans, departement Charente-Maritime. De blokkade rond de slachthuizen door de charolais-fokkers vanwege de lage vee prijzen is de aanleiding. 'Zij krijgen vandaag voor een U+-dier 5,50 euro per kilo levend gewicht', zegt Pascal solidair, maar zichtbaar bezorgd en gestrest. 'Wij moeten vandaag enkele vrachtwagens met aangekochte slachtrunderen afleveren. We zijn dus druk zoekende naar alternatieve slachtplekken.' Het bedrijf Arsicaud zit sinds 1890 in de veehandel. Het koopt en verkoopt op

jaarbasis zo'n 20.000 slachtrunderen. Daarnaast bezit de familie Arsicaud een fokveebedrijf met 320 blonde d'Aquitaine- en 100 limousinmoeders. In zijn totaliteit herbergt het bedrijf van jong tot oud 800 runderen, inclusief de reformedieren die het bedrijf zelf afmest. De basis van de fokveetak werd gelegd door vader Michel Arsicaud, die naast zijn veehandel gestart is met de vermeerdering van melkvee en vleesvee. Het vleesvee bestond voornamelijk uit charolais-, maine-anjou- en parthenaisrunderen. Gaandeweg deden ook de eerste limousins hun intrede op het bedrijf. Die limousins hielden de veehouders het

jaar rond buiten, ook tijdens de afkalfperiode.

Vijftientig jaar terug kwamen de eerste blondes op het bedrijf. Pascal Arsicaud: 'Bij de overname van het bedrijf met mijn broer Yann in 2000, zijn we verder de weg ingeslagen van specialisatie met het blonderas. De andere rassen zijn verdwenen, de limousins zijn gebleven.'

Kijken naar de markt

Vanwaar die overgang naar de blondes? 'Blondes kalven vlot af, zijn groot en zwaar en de slachtkwaliteiten zijn excellent', legt Pascal uit. 'Een blonde houdt het midden tussen een limousin en een pathenay. De onderhoudskosten zijn ook lager en de verkoopprijs is hoger.' Volgens Pascal kan geen enkel ander ras voor een gegeven leeftijd eenzelfde slachtgewicht geven. 'Jaarlingen van het blonderas leveren een karkasgewicht van 350 kilogram, reformekoeien van zes à zeven jaar leveren 570 kilogram karkasgewicht.'

Het fokdoel te Marans laat zich dan ook raden. 'Goede benen en klauwen, maar dat is logisch, net zoals een auto vier wielen moet hebben', zegt Pascal. Verder

Pascal Arsicaud

Pascal Arsicaud baat met zijn broer Yann een blonde d'Aquitaine- en limousinfokkerij van groot formaat uit.

Frankrijk

Activiteit:	fokkerij, afmestbedrijf en veehandel
Ras:	blonde d'Aquitaine/limousin
Aantal kalvingen:	320 blondes/100 limousins
Aantal hectaren:	550 (mais, granen, luzerne, maai- en natuurweiden)

streven wij naar een mixte vleestype met kalveren die bij geboorte 50 tot 55 kilogram wegen en toch vlot geboren worden en dieren waarin groei en melkproductie zitten verankerd.'

In 2015 realiseerde het bedrijf 350 kalvingen. Hiervan waren er vijftig met assistentie, waarvan vier een keizersnede. Slechts elf kalveren gingen verloren. Het gros van de kalvingen of zo'n 85 procent vindt gegroepeerd plaats in een periode van zes maanden, tussen 15 januari en

15 juni. Daar zijn goede redenen toe. 'Voorheen verkochten wij onze slachtstieren op zestien tot zeventien maanden ouderdom in de periode december tot april', geeft Arsicaud aan. 'In die periode is de consumptie van rundvlees immers het hoogst en is de aanvoer op de vee-markten het laagst. Vandaag de dag leveren wij in die maanden de dieren af op elf maanden ouderdom en hebben we ons afkalfpatroon daarop ingesteld.'

De fokker noemt nog andere argumenten voor het gegroepeerd kalven. Zo is de opfok van het kalf met de moeder op de weide goedkoper dan de opfok met de moeder op stal. De vatbaarheid voor infectieziekten bij kalveren is op de weide tijdens de winterperiode minder dan bij kalveren op stal. En het najaarsgras wordt beter tot waarde gebracht. 'Versgekalfde dieren kunnen met dit najaarsgras weinig aanvangen.'

De kalveren worden tijdens de weideperiode tweemaal – op drie en op vijf maanden ouderdom – gewogen en gevaccineerd tegen griep en enterotoxemie. 'Bij spenen bezitten de dieren aldus een grote weerbaarheid.'

Balans zoeken

De tussenkalf tijd in de blonde d'Aquitainegroep bedroeg in 2014 385 dagen. Om de dieren te bevruchten worden er op het bedrijf vijftien dekstieren ingezet vanaf de periode september tot november. 'Ki zou het management van de veestapel vanwege de grootte sterk compliceren.' In principe dekt één stier twintig à dertig dieren, al kan het gebeuren dat een dekstier twee groepen voor de neus

gezet krijgt. Dat is het geval bij Ghetto (v. Voltaire), tweede in zijn rubriek op de SIA-keuring 2015 te Parijs en kampioen Boeuf Blond te Parijs in 2014. Van hem verwachten de fokkers volgend jaar zo'n vijftig kalveren. Jonge dekstieren worden getest op een twintigtal eerste-kalfskoeien.

Een andere stier waarin de gebroeders Arsicaud sterk geloven, is Imperium (v. Banco). De stier werd voor niet minder dan 10.000 euro aangekocht op de veiling van het centrale opfokstation te Parthenay. 'Imperium is een mixte-élevagestier. De stier is ongelofelijk fijn, bezit veel raskwaliteiten en herbergt prima moedereigenschappen. Een mixte-élevagestier, jawel. Het is en blijft steeds zoeken naar de juiste balans tussen ontwikkeling en bespiering.' Om zijn bewering kracht bij te zetten verwijst Pascal opnieuw naar Ghetto. 'Een mixte-vleestier. Maar zijn vader Voltaire was van het type élevage, net als zijn moeder Cocaine. Het resultaat van paringen blijft toch altijd een bijzonder iets.'

Het bedrijf Arsicaud is allang geen onbekende meer in het keuringscircuit. Op de recente elitekeuring te Parijs behaalde het bedrijf een 1b-prijs met Granada (v. Ushuaia). Met Andalouse, een dochter van Scout en de moeder van Granada, mochten ze voorheen al driemaal naar de SIA. Met de stier Emir (v. Theodule) had het bedrijf de kampioen jonge stieren in 2010 op de nationale te Les Herbiers. Twee zonen van Emir worden momenteel afgetest bij ki Midatest. Het zijn echter de nazaten van de stier Saxo (v. Massey), aangekocht bij fokker Frédérique Plante-Moulet uit Carbes, die het bedrijf op de kaart zetten in 2006-2007. 'De stier was van het mixte vleestype en fokte grote, zware koeien zoals onze Clara of Visiane van Patrick Sazy.'

Nieuw GLB-drama

Momenteel wordt het fokbedrijf gerund door de twee broers en de hulp van vier arbeidskrachten. In de toekomst wil het bedrijf overschakelen naar volledig automatische voeding met de bouw van voorraadbunkers en het inschakelen van voerrobots. Een investering van een slordige één miljoen euro.

Pascal Arsicaud: 'Voorlopig ligt het plan in de vriestank. De vleesprijzen moeten eerst omhoog, want het nieuwe gemeenschappelijke landbouwbeleid is een drama voor ons. Onze zoekkoopremierechten zijn gedaald van 287 stuks naar 139, een verlies van 148 rechten. De premie is bovendien gedaald van 250 euro naar 170 euro. Dat kan tellen, niet?' |

Van Ghetto verwachten de fokkers volgend jaar vijftig kalveren

